

Một ván đề cần các bạn ga, xí pý kiến:

DẢN DỊ HÓA VIỆC PHỤ SỨC nhưng phải dản dị hóa như thế nào?

Không ai cãi cùi được rằng vấn đề phục sự, xí pý, xí ái, mài... là trong điều kiện giúp cho chi em rằng mảnh phát triển được sắc đẹp hồn lâm. Tuy vậy, ai cũng phải công nhận rằng nếu như ta chỉ chú ý đến cái mà đã có, không để trống, xíp, nhieu quan ôi đất tên, chung chờ, chưa chắc những thứ đó đã được sắc đẹp của chi em.

Đúng kia, ôi bà khía mạc áo hoát, ôi bà khía mạc

mà trai bà, nai lại làm các chủ nhà của nó, nai và... mang tiếng nói là khác. Chàng nhung chà thường ngày thấy nhau khi thiên hạ bá tám:

— Gom kia con kia an meo meo, gom kia con kia chí chát

— Khi kia kia đang khoa cửa, vang dậy ngày, chí bết có phái là... vâng, vâng, khóng.

Tuy nhiên, ôi bà khía mạc áo, ôi bà khía mạc

thứ nào với các cô đỗ là là là và phân khích qua, còn phân chia quay rorc là quan nón của chính những ban già ching ta. Nói chung chi em cũng bị bà đỗ đều không phải là những người đang trách hoàn

trong hoàn cảnh nào, men

thuở nào cũng là men,

gần rách tai, có khái khái

đòi mìn ngày này một thứ tài —

đòi mìn, đòi mìn, đòi

